

**ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)**

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від _____ 20 ____ р. № _____

На № _____ від _____ 20 ____ р.

Юрію Тулайдану

foi+request-397-
8fc643aa@dostup.org.ua

Про відмову у задоволенні запиту

Державна податкова служба України розглянула Ваш запит на інформацію від 19.07.2026 щодо реєстрації рахунку Бродівського відділу освіти (код згідно з ЄДРПОУ 44143490), надісланий листом Державної служби статистики України від 21.07.2026 № 22.2-05/650Пі-26 (вх. ДПС № 1000/зпі від 22.07.2026) (далі – запит), та в межах компетенції повідомляє.

Частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 19 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (зі змінами) (далі – Закон № 2939) запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Згідно зі статтею 1 Закону № 2939 публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Статтею 20 Закону України від 02 жовтня 1992 року № 2657-XII «Про інформацію» (зі змінами) (далі – Закон № 2657) визначено, що за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

К

Державна податкова служба України
1005/3Пі/99-00-12-01-02-10 від 28.07.2026

Згідно зі статтею 6 Закону № 2939 до публічної інформації з обмеженим доступом відноситься конфіденційна інформація, таємна та службова інформація.

Відповідно до статті 8 Закону № 2939 таємна інформація – інформація, доступ до якої обмежується відповідно до частини другої статті 6 Закону № 2939, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю.

Порядок доступу до таємної інформації регулюється Законом № 2939 та спеціальними законами.

Відповідно до частин першої та другої статті 16 Закону № 2657 податкова інформація – сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України (далі – Кодекс).

Правовий режим податкової інформації визначається Кодексом та іншими законами.

Пунктом 74.3 статті 74 Кодексу передбачено, що зібрана податкова інформація та результати її опрацювання використовуються для виконання покладених на контролюючі органи функцій та завдань.

Платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено у законах (підпункт 17.1.9 пункту 17.1 статті 17 Кодексу).

Посадові та службові особи контролюючих органів зобов'язані не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи (підпункт 21.1.6 пункту 21.1 статті 21 Кодексу).

Статтею 60 глави 10 Закону України від 07 грудня 2000 року № 2121-III «Про банки і банківську діяльність» (зі змінами) (далі – Закон № 2121) визначено, що банківською таємницею, зокрема є відомості про банківські рахунки клієнтів.

Відповідно до статті 61 Закону № 2121 органи державної влади, юридичні та фізичні особи, які при виконанні своїх функцій, визначених законом, або наданні послуг банку безпосередньо чи опосередковано отримали в установленому законом порядку інформацію, що становить банківську таємницю, зобов'язані забезпечувати збереження такої інформації, не розголошувати її та не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб.

Контролюючі органи отримують інформацію про відкриття/закриття та наявність рахунків, зокрема, юридичних осіб у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг відповідно до статей 20, 69 Кодексу та статті 62 Закону № 2121.

Відповідно до пункту 69.2 статті 69 Кодексу банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг зобов'язані надіслати повідомлення про відкриття або закриття рахунку платника податків (далі – повідомлення), зокрема юридичної особи (резидента і нерезидента), у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, до контролюючого органу, в якому обліковується платник податків, у день відкриття/закриття рахунку.

Кодексом не передбачено подання платниками податків повідомлень про відкриття рахунків або реєстрація ними рахунків у контролюючих органах.

Враховуючи викладене повідомляємо, що платники податків не реєструють рахунки в органах ДПС. Обов'язок надавати повідомлення покладений на банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, в яких відкривався рахунок.

З огляду на зазначене та з урахуванням вимог, передбачених частиною другою статті 6 Закону № 2939, обмеження в доступі до інформації про вказаний у запиті банківський рахунок юридичної особи здійснено з метою запобігання розголошенню таємної інформації – банківської інформації, одержаної контролюючими органами, та розголошення якої може завдати шкоди діловій репутації чи комерційної шкоди такій особі та шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Отже, на підставі пункту 2 частини першої статті 22 Закону № 2939 повідомляємо про відмову у задоволенні Вашого запиту.

Згідно із статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації до керівника розпорядника, вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

В. о. директора Департаменту
податкових сервісів Державної
податкової служби України

Тетяна БАРАБАШ